

Boris Kagarlitskij: En vädjan till mina progressiva vänner i väst: sluta hjälpa Putin med era försonliga och tvetydiga uttalanden

[Ur [Counterpunch](#), 29 maj 2023. Ursprungligen publicerad i [Russian Dissent](#). Översättning från engelska, Göran Källqvist.]

En sedan länge pensionerad rysk militär diskuterade aktuella händelser på telefon med en tidigare kollega som bor i Ukraina. Båda var förbittrade över kriget mellan de två tidigare broderländerna och uttryckte förhoppningar om att denna galenskap snart skulle upphöra. Några dagar senare gjorde representanter för säkerhetstjänsten en räd mot ryssen. Han hade inte avslöjat några militära hemligheter och ingen anklagade honom för det. Men han anklagades för att offentligt ha misskrediterat Ryska federationens väpnade styrkor. I sin tur invände den tidigare officeren, som kände till lagarna, att samtalet hade varit privat. Och den aktuella anklagelsen gällde bara offentliga uttalanden. ”Men det var offentligt”, invände säkerhetsofficeren. ”Trots allt hörde vi det!”

Detta är inte en del av en historia som har skrivits av en modern imitator av Franz Kafka eller George Orwell, utan nyheter som diskuteras på ryska sociala nätverk. Där går det också att hitta många rapporter om böter som har utdelats mot personer som för flera år sedan oavsiktligt hade målat sina staket gula och blå, och nu riskerar att oönskat förknippas med den ukrainska flaggan, eller som tanklöst gått ut på gatan i blå jeans och gul jacka. Det gick så långt att polisen övervägde att ange en låda äpplen. Frukterna var skyldiga till det faktum att samma ”fientliga färger” fanns i förpackningen.

Läsare i väst kanske tycker att alla dessa händelser är löjliga. Men försök tänka er hur det är att bo i en stat där man kan häktas och åtalas för att bära fel kläder, för att ha gillat ett ”upproriskt” inlägg på sociala nätverk, eller helt enkelt för att den tillträdande polischefen inte tycker om hur du ser ut. Av principiella skäl frikänner inte ryska domstolar (i detta avseende är situationen mycket värre än på Stalins tid), så alla anklagelser, även de mest absurda, betraktas som bevisade så fort de framförs. Och det gäller inte bara politiska frågor, vilket åtminstone vore lite förståeligt under ett krig, utan överhuvudtaget alla brotts- eller administrativa fall.

Jag skulle vilja ställa en väldigt enkel fråga till mina kollegor i väst, som mer än ett år efter krigets inledning fortsätter att kräva förståelse för Putin och hans regim. Vill ni bo i ett land där det inte finns någon fri press eller oberoende domstolar? I ett land där polisen har rätt att bryta sig in i ert hem utan fullmakt? I ett land där museibyggnader och samlingar som har skapats under decennier överlämnas till kyrkor, utan tankar på risken att förlora unika konstföremål? I ett land där skolor avvecklar studier av vetenskap och planerar att avskaffa undervisning i främmande språk, men genomför ”lektioner om det viktiga”, under vilka barnen får lära sig att skriva fördömanden och lär sig hata alla andra folk? I ett land som dagligen sänder vädjanden på TV att förstöra Paris, London, Warszawa med ett kärnvapenangrepp?

Jag tror inte att ni verkligen vill det.

Vi i Ryssland vill inte heller leva så.

Vi gör motstånd eller försöker åtminstone bevara våra uppfattningar och principer, som grundas på den ryska kulturens humanistiska traditioner. Och när vi på Internet läser om ännu en uppmaning att ”förstå Putin” eller ”möta honom halvvägs”, så uppfattas det i Ryssland som medhjälp till de brottslingar som förtrycker och ödelägger vårt eget land.

Sådana uppmaningar baseras på ett djupt, nästan rasistiskt förakt för Rysslands folk, för vilket det enligt liberala pacifister i väst är helt naturligt och acceptabelt att leva under en korrumberad diktators styre.

När någon säger till dig att Putins regim är ett hot mot väst eller mot hela mänskligheten, så är det givetvis rent nonsens. Det folk som denna regim utgör det mest fruktansvärda hotet mot är (frånsett ukrainarna som dagligen bombarderas med granater och missiler) ryssarna själva, deras folk och kultur, deras framtid.

Det är uppenbart att Putin och det system han leder har förändrats under de senaste åren. I mitten av 2010-talet kunde dessa personer se ganska anständiga ut, jämfört med andra världspolitiker. De drev förvisso samma antisociala politik, ljög på samma sätt, försökte manipulera den allmänna opinionen precis som sin motsvarighet i väst. Men de senaste tre årens kris, kriget och den totala korrruptionen har lett till oåterkalleliga förändringar, där ett bevarande av den existerande politiska regimen visade sig vara oförenlig med inte bara mänskliga rättigheter och demokratiska friheter, utan helt enkelt med själva bevarandet av den moderna medborgerliga tillvarons regler för befolkningsmajoriteten.

Vi måste själva ta itu med detta problem. Hur fort det kommer att ske, hur många rättegångar som kommer att äga rum på vägen, hur många människor som kommer att lida, kan ingen veta. Men vi vet exakt vad som kommer att äga rum. Regimens förfall kommer oundvikligen att leda landet mot revolutionära förändringar, som den nuvarande regeringens anhängare kommer att skriva om med fasa.

Och vi behöver bara en sak från den progressiva allmänheten i väst – sluta hjälpa Putin med era försonliga och tvetydiga uttalanden. Ju oftare sådana uttalanden görs, desto större tillförsikt kommer ämbetsmän, deputerade och poliser att ha att den nuvarande samhällsordningen kan fortsätta att existera med västs tysta stöd eller hycklande klagomål. Varje försonligt uttalande som liberala intellektuella gör i USA leder till fler arresteringar, böter och sökande efter demokratiaktivister och vanligt folk här i Ryssland.

Vi behöver bara en mycket enkel tjänst: en förståelse av den verklighet som har utvecklats i dagens Ryssland. Sluta identifiera Putin och hans gäng med Ryssland. Inse äntligen: de som vill Ryssland och ryssarna något gott kan inte vara annat än oförsonliga fiender till denna makt.